

PISANJE *Stradanja*

knjiga o knjigama
Vodič kroz publikacije
Holokaustu

Autor: Biljana Albahari
Dizajn: Ornela Rezinović

„OVO JE BILA PREDIGRA SAMO,
TAMO GDE SPALJUJU KNJIGE
NA KRAJU ĆE SPALJIVATI I LJUDE”

Hajnrih Hajne

Opernplatz, Berlin, Nemačka, 10. maj 1933.

BORSKI RUDNICI (od 1942)

STARO SAJMIŠTE

BANJICA

JUDENLAGER SEMLIN (1941-1944)

(Prihvati logor Dedinje, jul 1941 - novembar 1944)

Koliko je potrebno

LEDINE (septembar 1941)

CRVENI KRST U NIŠU (1941-1944)

(Prihvati logor Niš - Anhaltelager Nisch)

da čovek,

JABUKA (Stratište kod Pančeva, 1941-1944)

JAJINCI (jul 1941-1944)

pod plaštom

TOPOVSKE ŠUPE (Autokomanda, Beograd, 22. avgust 1941)

SREMSKA

odanosti poslu

MITROVICA (od 1941)

ŠABAC (kraj jula 1941)

ZASAVICA (Mačva) i naciji,

SMEDEREVSKA PALANKA (1940. i 1942-1944)

NOVOSADSKA RACIJA

izgubi

(južna Bačka, 21-23/30. januar 1942)

BAČKA TOPOLA SUBOTICA

svaku

BAJA SEGEDIN (26. april 1944)

ljudskost?

KRISTALNA NOĆ
KRISTALLNACHT
REICHSKRISTALLNACHT
POGROMNACHT

početak

beginning

der Beginn des Holocaust

U vreme potopa, zemlja ne postoji.

Ko je to mogao da zna?

Život je ionako zavaravanje, u ratu ili miru, svejedno.

Uvek je to isto grčevito nastojanje da se opstane
malo duže nego što je predviđeno.

Prisutan ili odsutan, Bog je surov,
nema u njemu stvarne milosti.

Kada žmuri, on žmuri, i ništa se tu ne može učiniti.

Duše se okupljaju oko njega,
glasovi im nadolaze kao zvuk zvončića,
a Bog samo odmahuje rukom.

Isto je tako odmahnuo rukom i Gec, ili Majer...

DUŠEGUPKA
GASWAGEN

GLAVNI GRAD NOVE JUGOSLAVIJE
OSLOBOĐEN JE 20. OKTOBRA 1944.
LOGOR JASENOVAC JOŠ UVEK RADI
KAO TVORNICA SMRTI
SA PUNIM KAPACITETOM
JOŠ DUGIH I KRVAVIH ŠEST MESECI,
DO 22. APRILA 1945.

JASENOVAC

BEOGRAD Staro
Sajmište

transport KLADOVO

a SUBOTICA se pravila
kao da je sve u redu

BAČKA

NOVI SAD racija

ZEMUN

PIROT

SRSEM

ŠABAC

lage Niš Crveni krst

BOR Rudnici

PANČEVO
jabuka

JASENOVAC

geografija pogibelji

Jednog dana sam uspeo da se pridignem,
pošto sam skupio svu snagu.

Želeo sam da se pogledam u ogledalo
koje je visilo na zidu preko puta mene.
Nisam video svoj lik još od izlaska iz geta.
Sa dna ogledala me je posmatrao leš.
Zauvek sam sačuvao njegov pogled
u svojim očima.

Eli Vizel

lice stradanja

-50 -

Of The World's Most

Translated Books

• Title • Author • Original Language • Country of Origin

Ne želim živeti uzalud,
kao većina ljudi.
Želim biti korisna
i donositi zadovoljstvo
svim ljudima,
čak i onima
koje nikada nisam upoznala.

Želim nastaviti živeti
i nakon smrti!

Ana Frank
(Annelies Marie Frank)

SERBIEN IST JUDENFREI

dokumentovanje užasa

"Oslobodeno od Jevreja"

bio je nacistički izraz za područje očišćeno od Jevreja za vreme Holokausta.

Prema knjizi Valtera Manošeka, „Serbien ist Judenfrei“ (R. Oldenbourg Verlag München 1993), Srbija je, posle Estonije, prva okupirana evropska zemlja, u kojoj je do početka 1942. postignuto **“konačno rešenje jevrejskog pitanja”**.

Z 3141

Trogodišnji Rom Fric Rihter u Aušvicu sa
tetoviranim brojem „Z 3141”.
Dete je ubijeno 23. marta 1944. godine.

SA VREMENOM ODGOVORNOST SE NE SMANJUJE...

Efraim Zurof

OFICIR MAĐARSKE ŽANDARMERIJE ŠANDOR KEPIRO
JEDAN JE OD UČESNIKA NOVOSADSKE RACIJE,
U KOJOJ JE POBIJENO I POD LED DUNAVA BAČENO
VIŠE OD 3.400 LJUDI, UGLAVNOM SRBA, JEVREJA I ROMA.

Sud u Budimpešti presudio je da je Kepiro
osloboden odgovornosti i nije kriv za
ratni zločin tokom Novosadske racije
za zločine počinjene u Novom sadu.

Kepiro je umro 3. septembra u 97. godini.
Njegova smrt je sprečila ulaganje žalbe
na oslobađajuću presudu mađarskog suda.

Izraelski parlament - Kneset, osnovao je 1953. godine „Jad Vašem” - Muzej sećanja na žrtve Holokausta. Hrabi ljudi širom Evrope koji su reskirali svoje živote u nameri da spasu barem jedan jevrejski život, bili su osnova da se ustanozi „Komisija za proglašenje Pravednika među narodima”. Priznanja u vidu medalje i povelje dodeljuju se isključivo nejevrejima koji su tokom Drugog svetskog rata spasavali Jevreje.

Misionari hrišćanstva su rekli, efektivno:
vi nemate prava da živite među nama kao Jevreji.

Zatim su svetovni vladari rekli:
vi nemate prava da živite među nama.

Nemački nacisti su na kraju proglašili svoju odluku:
vi nemate prava da živite.

Raul Hilberg
Uništenje evropskih Jevreja (1961), Uvod

T R I D U K A G C I J A E N E R A C I H J E O L O K A G O V S T U R

„Nadahnuće za ovu pesmu došlo je nakon nekoliko godina gledanja kako se lepo provode moja i tuda deca sa svojim bakama i deku, posebno kada sam videla njihove bake i deku dolaze na školske priređbe, žurke i diplomiranje“ napisala je An Langer. „Kada su učenici pročitali ovu pesmu napisali su beležke i pisma u kojima su tešili An.“

Nemam baku i deku

An Langer

Nemam ni saba ni savta.
Nemam ni bube ni zatdie.
Nemam ni baku ni deku.
Nemam nikog da mu se obratiš kada mi je dosta roditelja.
Nemam nikog da mi donese čokolade i druge slatkishe.

Nemam nikog da me uči kako da zamesim testo za halu za Šabat i udeli kompliment mojoj ispečenoj pletenici, čak i kada je neravnna i polomljena.

Nemam nikog da mi ispriča priču o životu bez struje... ili Vučnim kolima kao jedinom prevozu... ili Kako izgleda kuhanje na otvorenom plamenu... ili Kako se pali vatra kada ti je potrebna toplosta... ili Kako se vute voda iz bunara za piće i zagревa za kupanje.

Nemam nikog da me vodi na posebne izlete ili luna park, lako me od vrteške hvata nesvestica.

Nemam nikog da me posmatra na priredbi mog razreda, čak ni onda Kad imam samo jednu rečenicu da izgovorim i da mi aplaudira.

Nemam nikog da me povolji čak i kada sam uradila nešto što nije baš povhalno I da mi kaže da je to još jedan dečiji uspeh.

Nikog nemam da stane bezuslovno na moju stranu i da me brani bespogovorno.

Nemam nikog kome mogu da pobegnem tokom Šabata.

Nikog nemam da uživa u mojim izjavama, željama i interesovanjima samo zato što su moja.

Nemam nikoga ko uživa da je sa mnom bez obzira šta radim, čak i ako im je dosadno.

Nemam nikoga da me obasipa zagrljajima, poljupcima i bezgraničnom ljubavlju.

Nemam nikog ko veruje da sunce i mesec izlaze i da obasjavaju mene.

Nemam nikog čije se lice razvedri u tračniku kada uđem u sobu.

Nemam nikog da mi zaleći srce.

Nemam baku i deku.

66

„Odluciši sam da postavim pitanja i izrazim osećanja u bojam prema onima koji su preživeli Holokaust“ objasnila je Šeli Farhadijan. „To je zato što smo na jednom času engleskog učili da je upotreba boja jak i efikasan način koji pomaže čitocima da u glavi stvore sliku o piščevim mislima.“

Sećaš li se?

Šeli Farhadijan

7. razred

Pitam sve vas decu,
Sećate li se da vam je život bio svetao i sunčan?
Da li u glavi imate sliku u bojama?
Plavo, simbol okne,
zelenu, simbol žive leve?
Jeste li se danas doisprate priče o godinama koje behu pune boja?
Sećate li se današnjeg u dvorištu,
sunčanih popova neva,
večeri u krugu porodice?

Sećate li se svega što se dogodilo
Pre nego što plavo i zeleno behu obrisali.
Pre nego što se zatamnilo svetlo u vašem životu,
Pre nego što ste učili u crno-beli pakao
zatvorskih uniformi,
Pre nego što su se raznobojno cvičeći i oblici promenili
koje su ostavile ožiljak na vašim rukama i životu...
Sećate li se života ljubavi,
Crvenog, žutog, zelenog, plavog?
Prisjećate li se života spiskava,
Belih na crnom, mučenja i smrti?

Da li želite da se sećate da vam je život bio tako srećan?
Da li želite da se sećate da vam je život tako tužan?
Da li želite da se sećate?

23

TREĆI DEO: POSLE RATA

Dok kameni još stoje

Ajelet Nelson

7. razred

Dok kameni još stoje
i brišljan raste
pokazujući da je života moglo biti.
Stoje oni kao sećanje
Na ono što nekada su bili Jevreji Europe
Ubijeni od strane nacista
Zato što su nosili žutu zvezdu.
Kakav je užasan bio svet.
U kojem je nestalo 6.000.000 srca.

44

„Ideja za ovu pesmu pala mi je na pamet u deliću sekunde. Gledala sam vesti i prikazali su stolaj jedne predrasude. Da li prema Jevrejima ili nekom drugom, potpuno je nebitno – učrvali sam se. Pitala sam se o čemu ljudi razmišljaju dok to gledaju. Onda sam pomisila na one koji su preživeli Holokaust. Pitala sam se sta su oni misili o tom incidentu? Posto škola Morija sada ima Centar za proučavanje Holokausta, mislim mnogo više o tragediji koja se dogodila“.

Pitam vas

Tali Kac

7. razred

Pitam sve vas decu
O čemu razmišljate?
Šta osćete?
Koje jauke čujete u sećanjima?
Možete li da izadete na ulicu i da se osćete sigurno,
Ili ostajete u kući celog dana
Nadajući se da niko neće otkriti
Da si Jevrejin?
Da li ti sećanje mržnje kuca na vrata
Svaki put kada vidиш predrasudu u današnje vreme?
Učiš li o prelosti da bi sačuvarao budućnost?
Da li bi opet uzeo svoje definistvo
Znajući da će se budućnost odigrati
Onako kako nikada sanjao nisi?
Da li bi se vratio i nesto učinio drukčije?

Da li odgovaranje na ova pitanja te tera na plač?
Hoćeš li odgovoriti da bi me podučio?

45

„Ova pesma nije o Holokaustu“ kaže Šeron Delšad. „Ona je o smrti moje bake. Napisala sam je nakon što sam pročitala pesme o Holokaustu u našoj grupi za pisanje i tada shvatila da imam predstavu kako izgleda izgubiti nekog bliskog, iako sam izgubila samo jednu osobu“.

Gubitak

Šeron Delšad

7. razred

Nesto sam izgubila
A ne znam čak ni kako.
Svaki dan se pitam
Kada ću te videti?
Najzad, nakon pet dana
Te tamne avgustovske noći
Reklí mi da će umrijeti.
Moje more da ću uvek čuti kada bude prekasno
Teraju mi suze na oči.
Zašto si me ostavila?

Sa kim da razgovaram kada tebe nema?
Uvek sam te pozdravljala, ali nikada
Nisam rekla „zbogom“.

67

DRUGI DEO: O RATU

Meni su zvona simbolična

Mark Šrulović

8. razred

Meni su zvona simbolična:
Pokazuju celom svetu
da nacisti uspeli nisu.
Ovdje smo;
Učimo Toru svakog dana.
Probali su da nas ubiju,
preživeli smo.
Oni, super nacija, ubijeni su;
Mi, slabii Jevreji, preživeli.
Hitler je mrtav;
Naši rabini i učitelji živi su.
Zvona su preživljavanju govore,
Ali pričaju i o smrti.
Smrti generacije dece.
Bili su mlađi od mene
kada su ubijani u gasnim komorama.
Govore oni nama, u školi Morija,
koji nastavljamo da učimo Toru.
Zvona su i upozorenje
da svet ne može da cuti.
Kada ubijaju ljudi
Zvona moraju zvoniti jače i jasnije
Iz protesta!

22

